

Mirakel reddede vores familie.

Børge Laustsen Landsformand for FGBMFI-DK **og Gerda Elmstrøm**

Familien fik et nyt liv, som startede med at Børge fandt og fik et kald fra Gud, og det hidsige temperament forsvandt. Når Børge selv skal sige det, var han i mange år ikke særlig rar at omgås – han synes faktisk selv, at han var "et rigtig dumt svin". Men der må være noget om, at Børge ikke altid har været lige sød og rar, for hans hustru Gerda gik fra ham efter mange års ægteskab, fordi hun ikke længere kunne holde ham ud, og familien blev splittet - endda to gange.

Men så greb Gud ind

. Og hvad var det egentlig, der havde gjort Børge så uudholdelig???

Udsvævende liv og det første brud

Børge og Gerda har været sammen siden 1969 og levede et udsvævende liv med druk, fester, værtshuse, dansesteder, fri sex men dog ikke stoffer. De flyttede i 1980 fra Aarhus til Ishøj, hvor de fandt en god nabo og veninde. I ca. 1987 fandt veninden en mand, som så sig selv som en frelsende engel, der dumpede ned fra himlen og skulle redde hende. Han fik også involveret Gerda og Børge, der havde problemer i deres ægteskab som i så mange andre ægteskaber. Det så han og ville også redde dem. Det viste sig, at han var en slags manipulerende "Guru" med en filosofi, der var en blanding af 60'ernes kollektivism, kristen vranglære, gnosticisme, østens religioner, fritænkeri og frimureri. De flyttede alle sammen ind i det andet pars 4 vær. lejlighed, fire voksne og fire børn. Et slags kollektiv. De delte alt lige fra husholdning til sexpartner. Der tog tingene fart, og især Børge forandrede sig til noget ubehageligt, som resulterede i, at Gerda begyndte at blive bange for ham. Hver gang, der var fremgang, blev det hele tiden alligevel værre. Det var lige som om, at når man tog et skridt frem, så

gik man to skridt tilbage igen. Børge havde mange skænderier med "guruen" om, hvad kristendom egentlig er. De havde faktisk selv i godtroenhed udnævnt ham til en slags "vagthund" for dem, og i denne godtroenhed, kunne han manipulere fuldstændigt med de andre inkl. sin egen hustru. Til sidst blev det der "et skridt frem og to tilbage" for meget for Gerda og Børge, så det endte med, at de flyttede tilbage til deres egen bolig, som de heldigvis havde beholdt. De beholdte dog venskabet og partnerdelingen med det andet par.

Men skaden var sket, for Børge blev mere og mere aggressiv og umulig. Han havde åbenbart åbnet sig op for den forkerte åndelige verden, for han blev mere og mere forvirret og angst. Ja, han kunne gå og skælde Gerda ud uden fornuft, men samtidig ligesom gå ved siden af sig selv og tænke: "Stop dog den mand, han er jo vanvittig". Selv om han var bevidst om det og var i "terapi" hos de andre, hjalp det ikke. Det blev bare være. Han fik jævnlige "ubegrundet angst", der udspandt sig fra maven. Ikke det man kalder "sommerfugle i maven", men noget væmmeligt. Til sidst blev han "kørt bort" og installeret hos en af "guruens" venner. Derfra fandt han en toværelses lejlighed med fælles køkken med andre i Greve. En aften, lige inden han skulle sove, fik han en uhyggelig tanke: "Det er de andres skyld. De forstår mig ikke; Nu tager jeg et jagtgevær og skyder dem alle sammen - hustruen, venneparret og børnene". Han blev så forskrækket over den tanke, at han satte sig op med et sæt og udbrød: "Gud, hvis du eksisterer, så hjælp mig ud af det her, og jeg vil blive din for evig". *Salme 50,15* Børge kendte udmærket bibelen, dog uden egentlig at tro på Gud, men han havde altid syntes, at der var mange gode leveregler i den, og havde tit brugt den til at prædike for andre, dog uden selv at udleve det, han prædikede. Han var endda som divisionschef i KFUM-spejderne blevet rost for sine prædikener. Altså en slags hyklerisk skinhellighed. Han havde også tit diskuteret med "guruen" om forskellige skriftsteder, der var i modstrid med det, som "guruen" stod for. Det var også en af årsagerne til, at de flyttede ud af bofællesskabet. Børge har siden hen fundet ud af, at han var kommet under stor indflydelse af onde ånder eller dæmoner, som havde besat ham. Hvordan han blev fri for dem, beskrives senere.

Første møde med Gud og det andet brud

Så begyndte Børge at gå til Gudstjenester i Karlslunde Strandkirke (Folkekirke), hvor han på et tidspunkt under salmesangen ligesom kunne mærke noget "guddommeligt" sænke sig ned over ham, og han begyndte at bede mere til Gud og deltage i kirkens forskellige arrangementer. På et tidspunkt inviterede han Gerda hjem til sig og havde arrangeret en forførende seance. Den faldt hun for, og han flyttede hjem til Ishøj igen. Det gik fint i starten, for Børge havde ændret sig, og sammen fandt de City Kirken (Frikirke), der den gang havde gudstjenester i Ishøj, men de holdt dog op med at komme der senere, for det sagde dem ikke noget. Lige så stille og roligt vendte det gamle aggressive og umulige sind tilbage i Børge, og det næste brud var uundgåelig, og Gerda og den yngste flyttede i 1994 først over til venneparret men senere til Jylland, mens den ældste blev hos far. Så sad Børge der igen - Hvad nu? Han havde også mødt Scientology, og var begyndt at læse Ron Hubbards bog "Dianetik" og blev grebet af den, da han altid havde interesseret sig for videnskab.

Andet møde med Gud og frelsen.

Han begyndte også at læse mere i bibelen og meditere over forskellige skriftsteder i håb om igen at finde det, som han havde oplevet i Karlslunde Strandkirke. Han forsøgte ved egen kraft at uddrive dæmoner, men uden held. Så begyndte han at sidde og repetere forskellige skriftsteder fra bibelen. Bl.a. disse: "Alt formår jeg i ham, der giver mig kraft" *Fil. 4,13*. "Kraften kommer fra Gud" *Apg. 1,8*. "Jeg er et Guds barn" *Joh. 1,12-13*. Pludselig en dag skete det. Dette vidunderlige "guddommelige" kom igen ned over ham. Han sprang op og udbrød; "Så er det rigtig, hvad der står i bibelen. Nu skal jeg tilbage til City Kirken". Han sprang op og udbrød: "Yes, så er det der med Gud og Jesus rigtig" Han besluttede den første søndag i September 1994 at tag ud i City Kirken i Taastrup. Der fulgte han under gudstjenesten intens med i lovsangene og prædiken, og da nadveren blev delt rundt, skete der en voldsom omvæltning i hans liv. Børge fortæller: "Der skete noget, der kun kan betegnes som et mirakel. Da jeg drak af altervinen(saft), tænkte jeg: "Tak Gud, Ja Jesus, jeg er din". Guds kraft væltede ned over mig. Jeg blev fyldt op af en helt vidunderlig følelse, der var så stærk, at jeg blev helt svimmel. Jeg blev varm i hele kroppen og efter at have været til forbøn, vaklede jeg rundt, som om jeg var beruset. Jeg var slet ikke i tvivl om, at det var Gud, jeg havde mødt" *Apg. 2,1-4*. Følelsen

holdt sig et stykke tid, men virkningen holdt meget længere, og kunne komme på de mest ubelejlige tidspunkter, også på arbejde, som Børge hele tiden havde beholdt.

Den åndelige kamp

I den efterfølgende tid skete der mange personlige fremskridt for Børge. Han følte nærmest, at han var i en renselsesproces, hvor alt det dårlige blev drevet væk. Temperamentet og de medfølgende vredesudbrud forsvandt gradvist, og han følte sig som et andet og bedre menneske. Han bad fadervor hver aften og bad om beskyttelse for sin søvn, for han havde stadigvæk mange onde mareridt, hvor Satan forsøgte at holde på ham. En nat drømte han, at den falske lære, han havde fået igennem "guruen", den prædikede han i kirken, og menigheden lyttede interesseret. Pludselig mærkede han, at han gled væk fra menigheden og ud i intetheden / mørket og han udbrød: "Nej, nej, nu gik det lige så godt, for menigheden tror på mig": Så så han to engle, hvor den ene sagde til den anden: "Du er jo Helligånden - flyv ned og red ham". Børge beretter: "Jeg vågnede ved, at jeg følte, at min krop blev fyldt op, ja, nærmest voksede med noget aldeles pragtfuldt, vidunderligt og fredfyldt noget, men samtidig var jeg overbevist om, at der havde foregået en kamp inde i mig. Jeg spurgte: "Var det dig, Jesus, der vandt". Så blev jeg fyldt mere op, og hver gang jeg takkede Jesus, kom der mere og mere fylde, som om min krop blev mindst 3 gange så stor. Til sidst faldt jeg lykkelig i søvn, og jeg er helt sikker på, at Jesus og Satan havde kæmpet om min sjæl, og at det var Jesus, der vandt". Denne Helligåndsfylde kom igen og igen mange gange som en slags renselsesproces, og det på de mest uventede og sommetider ubelejlige tidspunkter". Det gjorde også, at Børge holdt op med at ryge. Det skete en dag, ved at han sådan bare skulle på toilettet, og ud kom der med et brag en hel masse tyndt noget, der bare var kulsort og ildelugtende. Det var simpelt hen alle de giftstoffer, der gør en afhængig, der røg ud. Bagefter sad han bare og kiggede på sine cigaretter uden at føle trang. Han krøllede cigaretterne sammen og smed dem ud. Aggressionen og det umulige sind forsvandt efterhånden mere og mere, men kampen var ikke slut, for Satan ville sådan ikke bare lige opgive. Især om natten blandede han sig i Børges drømme med mareridt, og når han gjorde det, brusede Helligånden op i Børge til beskyttelse. Børge kunne vågne ved det og endda fysisk mærke, hvordan Satan eller hans dæmoner forsøgte at trænge ind i ham, dog uden held. Børge lærte og oplevede endda i drømme at afvise Satan i Jesus

navn, både for sig selv og andre. Disse angreb fra Satan og mareridtene ophørte gradvis, og mareridtene har ikke været der siden – Jo, åndsvage drømme men ingen mareridt.

Denne kamp beskriver Paulus rammende i Efeserbrevet kap. 6 vers 12: *"Thi for os står kampen ikke mod kød og blod, men mod myndigheder og magter, mod verdensherkerne i dette mørke, mod ondskabens magter i himmelrummet"*. Han lærte også ud fra bibelen at tilgive bl.a. i Matthæus 6,14-15, hvor Jesus siger: *"For tilgiver i mennesker deres overtrædelser, vil jeres himmelske fader også tilgive jer. Men tilgiver I ikke mennesker, vil jeres fader heller ikke tilgive jeres overtrædelser."* Derfor begyndte Børge hver aften, inden han skulle sove, at gennemgå listen over dem, han mente havde gjort ham ondt igennem hele hans liv. Han bad fadervor og nævnte dem ved navn og sagde: "I Jesus navn, jeg tilgiver dig det og det". Han gentog det samme navn flere gange, indtil han følte, at nu havde han tilgivet personen. Dette gjorde han flere aftener, indtil han havde været listen igennem. Somme tider dukke et navn igen op fra de foregående aftener, men så tilgav han bare personen igen.

En dag gik det op for Børge: "Hov, jeg bander slet ikke mere", hvilket han før gjorde temmelig meget. Han var simpelt hen uden at anstrenge sig bare holdt op med at bande. Der ud over blev han meget bevidst om ikke længere at gøre forkerte og ulovlige ting. F.eks. at arbejde sort, købe smuglervarer, snyde i skat, lyve, downloade piratmusik og computerprogrammer, køre for stærkt i bil osv. osv. og hvis han bliver fristet til det, ja, så skal Helligånden på en kærlig måde nok minde ham om, at det er forkert. Ja, fristelserne er der stadigvæk, men det er blevet meget lettere ikke at dumpe i, og dumper man i, så er det meget lettere at sige undskyld til Gud og stoppe det. Desværre har han flere gange siden oplevet folk, der kalder sig kristne, der dumper i og bevidst overhører Helligåndens irettesættelse og fortsætter med det forkerte og mener, at det har de ret til. Den indstilling forstår Børge ikke, at kristne kan ha'.

Udfrielse og helbredelser

Dog var der stadigvæk angsten tilbage, for angstens ånd måtte have gemt sig et eller andet sted i Børges sind. Hvordan det er muligt, når nu Helligånden havde taget bolig i ham, ved han ikke, men at det er muligt, har han fået bekræftet ved forskellige seminarer af folk, der er specialister i emnet: "Kan kristne være besat af dæmoner?". Til et møde i Full Gospel Business Mens Fellowship (FGBMFI), som han længe havde været medlem af, blev der bedt over angstens ånd. Børge

røg i gulvet og alt blev sort. Han husker ikke hvor længe han lå der, mens der, uden at han viste det, blev bedt over ham. Da han kom til sig selv igen, følte han en stor lettelse, og han begyndte bare at grine. Det kom med mellemrum, ja, selv i toget hjem grinede han til de andres moro. Lige siden har han aldrig følt denne "ubegrundede" angst igen og heller ikke haft mareridt. Jo, mærkelige drømme, som alle kan ha', men ingen mareridt. (Og det gælder stadigvæk i skrivende stund her i år 2016)

Børges ben var ikke lige lange, og til et Hans Berntsen-møde (Den kendte helbredelses-prædikant og Volvo-direktør) blev der bedt for hans ben, og han kunne tydeligt se, hvordan benet voksede / rettede sig ud.

Han fik en hævelse i tredje nederste ryghvirvel, som stammede fra syv års forkerte løfteteknikker som bartender, og smerten strålede ned af benet. Han gik til kiropraktor, men det hjalp kun lidt. Når han skulle samle noget op fra gulvet, måtte han gå i knæ med ret ryg. Det var temmelig upraktisk, især fordi han arbejdede med børn i en daginstitution. Ved en forbøn forsvandt smerterne, og han kunne bøjge ryggen ubesværet. Lang tid senere, da han skulle ud af sengen, kom det igen. Han stod bøjet over sengen uden at kunne rette sig op, men han udbrød: "Nej, det finder jeg mig ikke i. Vig bort Satan i Jesus navn, for Jesus HAR helbredt mig". Han rettede sig op med et ryk, og der lød et knæk. Smerterne forsvandt, og han kunne igen bevæge sig uhindret og har gjort det lige siden. Der kan dog en gang i mellem være nogen ømhed, hvis han har overanstrengt ryggen ved forkerte løftebevægelser, men det går som regel hurtigt over med strækøvelser. Man skal heller ikke udfordre skæbnen ved at bruge forkerte løfteteknikker, som Børge har lært og tænker meget over.

Guds stemme og ledelse

Af ren og skær nysgerrighed ville han læse bogen "Dianatik" færdig, og blev igen grebet af den og udbrød: "Dette er sandheden, og Gud er løgn". Pludselig hørte han en høj, klar og tydelig stemme, der sagde bestemt: "Stop Børge". Han kiggede forvirret rundt, men der var ikke andre i lejligheden og læste videre. Så gentog stemmen: "Stop Børge". Da blev han klar over, og det uden tvivl, at det var Gud. Han gik omgående på knæ og undskyldte mange gange, at han sådan havde forkastet Gud, som han lige havde fundet. Han blev fyldt op af Helligånden, som tegn på, at Gud havde tilgivet ham. Derefter ville han dog alligevel læse bogen færdig, men var ikke i stand til at læse mere end et par ord ad gangen. Efter flere mislykkede forsøg smed han simpelt hen bogen i en papircontainer.

På et tidspunkt ringede "Guruen" og inviterede ham til en samtale. Børge sagde nej, for han ville absolut ikke have mere med den mand at gøre, men var dog i tvivl. Han bad under lovsang i lang tid til Gud, og pludselig kunne han mærke, at svaret var på vej. Børge befalede: "Vig bort Satan i Jesus navn og gør plads for Guds svar". Svaret kom, og denne gang med en hørlig, sagte, kærlig og undrende stemme: "Hvad er du bange for, Børge. Jeg er jo med dig". *Matt. 28,20.* Børge spurgte: "I Jesus navn, er det dig Gud". Hvis ikke, så til stille i Jesus navn. Gud gentog svaret, og Børge tog over til "guruen". Det viste sig, at "guruen" ville undskylde og selv havde problemer, som han ville snakke om. Ingen forsøg på at overtale Børge tilbage til "guruen" filosofi, så det var ganske ufarligt. Det var de eneste to gange Børge har hørt Guds tydelige stemme, og i lang tid var han fortvivlet over ikke at høre den trods mange bønneforsøg.

Til et FGBMFI-møde med to amerikanske talere gik han til forbøn. Amerikaneren kendte ikke Børge, som heller ikke havde fortalt nogen om sine oplevelser med Guds stemme og sine fortvivlelse desangående. Med andre ord; Ingen kunne havde fortalt amerikanerne om Børges problemer. Det eneste Børge oplyste amerikaneren var, at han bare ønskede en general forbøn. Amerikaneren "profeterede": "Fortvivl ikke over, at du ikke høre Guds stemme, for Gud vil på sin måde lede dig stille og roligt ad den vej, du skal gå". Dette har Børge så fulgt lige siden og har mange gange oplevet Guds stille og rolige ledelse, men der er så meget, at det vil fylde flere bøger. Desuden fik Børge også med Helligåndens hjælp tungetalen, dvs. at kunne tale i et sprog, han ikke selv forstår.

Det bruger man mest til, når man beder til Gud eller beder for andre. Der er flere slags tungetale. Et, når man taler med Gud, uden at hverken man selv eller Satan forstår, hvad der bliver sagt. Kun Gud forstår det. Det er til egen opbyggelse eller, når man beder for andre, til at kommunikere med Gud uden at Satan eller den der bliver bedt for forstår det. Et andet, hvor Gud vil fortælle en anden et eller andet på dennes eget sprog (f.eks. på fransk), Det gjorde de første apostle pinsedag i Apostlenes Gerninger 2,1-13. Den der taler, behøver ikke nødvendigvis selv at forstå det, bare modtageren forstår det. Det har en af Børges gode venner, Oluf Borremark, prøvet. Oluf fik til en forsamling pludselig en tungetale, som han ikke selv forstod. Bagefter kom en mand hen til ham og sagde, at det var på fransk og til ham. Han var en taler fra Frankrig og beskeden lød således: "Den kvinde du er sammen med her, er ikke din hustru. Din hustru sidder i Frankrig og venter på dig". Et tredje, især i forsamlinger, hvor en kommer med en tungetale og en anden med udlægningen. Det er til

menighedens opbyggelse. Det beskriver Paulus i 1. Korinter 12,10 & 12,28-30 & 14,22-29. Slå det selv op, for det flyder for meget her. Nogle prædikanter har endda oplevet, at når de evangelisere i et andet land, at prædike på landets sprog, vel at mærke, på et sprog de aldrig har lært.

Børnene

Børge kom stadig i Citykirken og begyndte at tale om Gud med sin søn Jens. Sønnen var i starten kritisk, men da han kunne se, hvordan faderen havde ændret sig, blev han langsomt overbevist om, at det, der var sket, var ægte. Han begyndte selv at gå i kirke og endte med at blive omvendt. Den historie må han heller selv berette om. Derimod skal der berettes om, hvordan han, når han besøgte sin mor og lillebror Lars i Jylland, ikke kunne lide de forhold, som lillebroren levede under. Moren var flyttet sammen med en ny kæreste, hvor deres forhold i starten var god, men havde udviklet sig til noget ikke så godt. Disse forhold skulle lillebroren ikke leve under, så i 1996 tog han en beslutning og rejste derover for at hente lillebroren hjem til far. (Han indviede ikke faren i sine planer). Han havde medbragt en ghettoaster, som han hele vejen i toget spillede lovsange på. Inden han tog hen til dem, sad han på en høj, bad til Gud og spillede lovsange, indtil han ligesom var klar. Han besøgte dem, snakkede meget med dem om Gud og deres forhold. På et tidspunkt gik han og lillebroren en tur, og han spurgte Lars, om de skulle tage hjem til far. Uden at give besked tog de fra Djursland ind til Aarhus, hvor de tog færgen til Kalundborg og toget videre derfra til Ishøj. Gud var med dem, for de fik lov til at komme med færgen og tog ganske gratis. Selv om Jens havde et hævekort, fik de ikke lov til at betale pga., at personalet troede på og blev berørt over deres historie om, at han bortførte lillebroren fra forfærdelige forhold.

Sikken ballade, der blev, da det gik op for moren, hvad der var sket. Da moren og kæresten kom i bil til Sjælland, ringede hun til Børge om, at de var på vej for at hente Lars. De snakkede længe sammen i telefonen, og det lykkedes Børge at overbevise hende om, at Lars var bedst tjent med at bo hos ham. Hun tog tilbage til Jylland, og Lars blev hos Børge. Efterhånden opdagede Lars, hvad der var sket med hans far og storebror, og det endte med, at også han blev omvendt og begyndte at gå i kirke. De besøgte tit moren uden problemer, men de kunne godt fornemme, at forholdet dér ikke var så godt længere.

I alle årene var Børge i stand til at holde på og passe sit arbejde, og da Lars flyttede ind, fik han endda et ekstra job, for at få økonomien til at hænge sammen.

Bønnerne for Gerda

Børge havde på et tidspunkt fået sig en kæreste, som kom fra et forlist og grufuldt ægteskab. Hun blev mere eller mindre omvendt og gik med i kirke. De boede på skift hos hinanden, men det brød kirken sig ikke om, for man kunne ikke være medarbejder i kirken, når man "sov" under samme tag uden at være gift, så derfor brød de med kirken og kom i Folkekirken i Ishøj i stedet for. De blev endda forlovet og havde planer om at gifte sig. På et tidspunkt kunne Børge ikke længere undvære den anden kirke, for det var jo der, Gud havde sat ham, og menigheden havde hjulpet ham utroligt meget. Han meddelte kæresten, at han ville tilbage til den kirke, og om hun ville med. Det ville hun ikke, for de havde behandlet dem ondt, så Børge skulle vælge mellem hende og kirken. Han valgte kirken, og hun brød derfor med ham. Børge bad til Gud om at få en anden kristen kvinde, om det så skulle være hans tidligere hustru. Da gik det op for ham, at stadigvæk elskede Gerda og ikke kunne undvære hende. Så begyndte han at bede for Gerdas frelse, og at hun måtte vende hjem igen. Menigheden bakkede op om denne bøn og bad sammen med Børge i celle-grupperne. Det gjorde de også i FGBMFI.

Efter to års vedholdende bøn for Gerda, skulle Børge og sønnerne i 1998 på missionslejr i Mariager. Børge på cykel og sønnerne på rulleskøjter helt fra Ishøj og med fuld oppakning inkl. telt. Undervejs ville sønnerne besøge moren, så det gjorde de alle tre. Drengene forsøgte at overtale moren til at tage med, men hun afslog. Børge og drengene blev vel installeret på lejeren, og dagen efter silede regnen ned. Omkring middagstid kom solen frem, og Børge stod og nød den med ansigtet mod indgangen. Pludselig så han en velkendt skikkelse komme trækkende med en cykel, drivende våd og lignede en druknet mus.

Gerdas beretning

Gerda har egentlig altid troet på Gud, og i skolen som teenager blev hun kaldt for "den hellige" men på den gode måde uden mobberi.

Gerda og Børge har altid kendt hinanden, fordi de er fætter og kusine, men det var først i 1969 som 17 og 18-årige, at de fandt sammen som par og blev forlovet til stor skuffelse hendes far. Hun skulle aldeles ikke giftes med en søn af en dranker og snydepels. Børges far havde mange år forinden fået en af Gerdas onkler til at kautionere for et lån, som han aldrig betalte tilbage. Onklen måtte gå fra hus og hjem for at betale lånet. Børges mor og far var blevet skilt, da Børge var 9 år, netop pga. hans drukkenskab.

Gerda havde mange skænderier med sin far om det, og i trods besluttede hun sig

at flytte sammen med Børge. Disse skænderier fik Børge først kendskab til mange år senere. Så de flyttede sammen, men da Børge ikke rigtig troede på Gud, selv om han både var bandedøbt og konfirmeret, så gled Gerda stille og rolig væk fra Gud og over i Børges mere verdslige livsførelse. Dette medførte et liv, som var præget af 70'ernes frisindede strømninger, og de både drak, gik i byen og prøvede alle mulige seksuelle eksperimenter. I starten havde Gerda mange betænkeligheder med, om Gud nu kunne lide deres livsførelse, og en dag, da de var i byen, ville hun kaste sig i Aarhus å, fordi hun troede, at Gud var vred på hende. Dette forhindrede Børge heldigvis ved at give hende en lussing, så hun vågnede op til virkeligheden. Det var den eneste gang, Børge nogensinde har lagt hånd på hende.

Til deres bryllup i 1975 oplevede Gerda, da de kom hjem fra festen, at der var engle og englesang i stuen, der ligesom godkendte, at de nu var gift, og at de skulle være sammen hele livet.

Livet gik videre på verdslig vis med op og nedture og det vilde liv. De boede mange forskellige steder og havde mange forskellige jobs, men aldrig arbejdsløse, og i 1977 fik de deres første barn i deres lille hus på landet mellem Odder og Horsens. Gud blev mere eller mindre glemmt. Derudover kunne det godt indimellem være en prøvelse at være gift med Børge, da han godt kunne være temmelig kontrær og havde et temperament, men alt i alt havde de egentligt et lykkeligt liv.

I 1980 flyttede de til Ishøj syd for København, fordi Børge skulle uddannes til politibetjent, og det var der de mødte deres gode veninde og nabo. Børges uddannelse som politibetjent gik ikke, men han fik hurtigt et nyt job som bartender og senere som pædagogmedhjælper, og Gerda havde også job, og i 1982 fik de deres andet barn.

De blev også spejderledere i KFUM i Ishøj, og alt gik nogenlunde fint, lige indtil venindens nye mand kom ind i billedet. Her springer vi så frem til, da de gik fra hinanden anden gang i 1994

Da Gerda og den yngste søn flyttede.

De flyttede først ind hos venneparret og senere til Jylland hos Gerdas bror. Hun overtog senere en nevøs lejlighed i Randers, hvor hun fandt sig en kæreste. Det endte med at hun flyttede sammen med kæresten, og senere købte de sammen et lille hus på landet, og i lang tid gik det godt.

Men Gerda kunne ikke sådan helt glemme Gud og snakkede med kæresten om Gud. Han troede overhovedet ikke på Gud, og kunne ligesom fornemme og var

bange for, at han var på vej til at miste Gerda, og at hun ville forlade ham til fordel for Gud. Det resulterede i, at han, for ikke at miste hende, begyndte at kontrollere hende. Han kontrollerede, hvad hun brugte sine penge til, og var hun for længe om at gå f.eks. til købmanden, blev han vred over, hvorfor hun var så længe væk, og hvad hun havde lavet. Han var også en spillefugl og kunne spille mange penge op i spil i luskede steder. Selv om han selv var utro og en spillefugl, tolererede han ikke, at han ikke viste, hvad hun lavede eller brugte sine penge til. Det var disse forhold, som storebror ikke ville have, at lillebror skulle leve under.

Gerda og Børge havde haft et lille bondehus, som de solgte, da 1980 flyttede fra Jylland til København. De havde pant i huset, men i ca. 1996 indfriede de nye ejere pantebrevet. Det var Børge, der modtog pengene, men han besluttede, at Gerda skulle have halvdelen, selv om han kunne have holdt det hemmeligt for hende. Disse penge investerede Gerda i kærestens og hendes fælles hus.

Da Børge og sønnerne i 1998 havde været forbi på vej til menighedslejeren i Mariager og spurgt hende, om hun ikke vil med på lejren, begyndte hun at tænke sig om og fandt ud af, at det her ikke går mere. Hun ville stikke af. Hun tog sin gamle slidte cykel, som ikke var blevet brugt i flere år, samt nogle få ejendele, hvorefter hun satte kursen fra Djursland mod Mariager i øsende regnvej. Hun havde haft et arbejde, hvor hendes ene arm var blevet meget dårlig, så hun bad undervejs til Gud om, at både cyklen og armen ville holde. Hver gang hun hørte en bil komme bagfra, skjulte hun sig i en grøft, for hun var bange for, at det var kæresten, der kom for at hente hende tilbage. Men det gik godt; Cyklen holdt og Gud helbredte hendes arm undervejs.

Da hun ankom til lejren, drivende våd, godt træt og slæbende med sin cykel, mødte der hende et uforglemmeligt syn. Hun så Børge stå ligesom ventende på hende. Han så glad ud og havde et mildt udtryk. Efter at havde hilst på hinanden tænkte hun; ”Hvilken forandring, der er sket med ham, hvordan er det muligt?”

Selv om alt var optaget på højskolen, var hun heldig at få et værelse pga. et afbud, og der blev hun installeret. De deltog i aftenmødet, hvor der var lovsang, prædiken og en stemning på en måde, som Gerda aldrig havde oplevet før, hverken i den baptistkirke, hun havde oplevet i sin barndom og heller ikke senere havde oplevet i folkekirken. Da hun skulle sove, bad hun til Gud om, at hvis det her er rigtig, så skulle Han give hende et tegn. Hun fik øje på Det hvis det her er rigtig, så skulle Han give hende et tegn. Hun fik øje på Det Nye Testamente på natbordet, tog den og slog tilfældig op i den. Hun slog op på et

tilfældigt sted i bogen. Det var lignelsen om ”Den fortabte søn.” *Lukas 15,11-32*. Hun udbrød: ”Jamen, det er jo lige mig – Gud, du har da godt nok humoristisk sans. Det kan man da kalde for et vink med en vognstang”. Pludselig blev hun fyldt op af noget særdeles vidunderligt, og hun følte, at hun svævede en meter over sengen. Om hun rent faktisk svævede, eller bare var en følelse eller fornemmelse, kunne hun bagefter ikke rigtig finde ud af. De blev på lejren resten af ugen. Efter lejren skulle storebror tilbage til København, mens Børge og lillebror skulle videre og besøge Børges bror i Nordjylland. Gerda viste ikke rigtig, hvad hun nu skulle, for hun havde intet planlagt, kun bare det at komme væk fra kæresten. Hun besluttede at tage med Børge, så de lånte et lille telt, som hun kunne sove i undervejs. Da de slog teltene op på den første teltplads, og de skulle sove, hoppede lillebror resolut ind i det lille telt, mens han med et stort grin sagde; ”God naaat far og mor.” Gerda og Børge havde ikke talt om, om de overhovedet skulle finde sammen igen, men her var der ikke rigtig noget valg; de måtte sove i det samme telt. Efter det vellykkede familiebesøg satte de kursen mod København. Vel ankommet til Ishøj ville Gerda finde en lejlighed i nærheden, så hun var tæt på børnene, men det endte med, at hun blev der permanent, og i 1999 blev de gift igen. Dog ville hendes far ikke komme til brylluppet, for som han sagde: ”Jeg har ført min datter én gang op til alteret til den ”stodder”. Det må være nok”. De kalder det for deres ”genbrugsbryllup”. Hun både fandt Jesus, blev frelst og havde fået sin ungdoms-Børge tilbage.

På et tidspunkt tænkte Gerda, hvad nu med alle de penge, hun havde investeret i huset på Djursland. Hvordan får hun dem tilbage? Skulle kæresten bare score dem? Hun gik ind i den stedlige Folkekirke, hvor hun gik i bøn ind for Gud, for at finde ud af, hvad hun skulle gøre. Pludselig sagde Gud til hende: ”Forlad alt, og Jeg vil give dig alt.” *Matt. 6,24-34*. Da viste hun, at hun ikke skulle kræve sin ret, men bare lade kæresten beholde alt, selv om hun havde krav på halvdelen af husets værdi. Gud skulle nu fremover nok sørge for hende. Og det har Han så gjort lige siden, dog uden at gøre dem rige, og de har da også måtte tælle på knapperne en gang imellem.

Desværre for Børge havde Gerda taget rygningen med sig hjem, og Børge holdt stand et stykke tid, men begyndte først bare for selskabets skyld at ryge lidt og blev lidt efter lidt igen afhængig af det. ØV. Men ellers har Gud gjort dem lykkelige og glade, og børnene er kommet godt i vej, og har givet dem flere børnebørn.

Gerdas helbredelser

Gud har også helbredt Gerda for flere ting. Hun havde en bygningsfejl i øjnene og gik med briller, men en dag derhjemme alene, bad hun Gud om at helbrede hende, og det gjorde han, så hun kunne smide brillerne. I dag (2016) skal hun dog bruge læsebriller.

Hun har altid hørt dårligt og kunne ikke høre stereomusik, og lovsangen i kirken lød mærkelig, så en dag bad hun også alene til Gud om helbredelse. Bingo, så kunne hun høre både stereo og lovsang på en ny vidunderlig måde.

På et tidspunkt havde hun lånt en af drengenes cykel med stang, men var så uheldig at styrte i noget vådt græs.

Hun var vant til en damecykel uden stang, men have i farten glemte, at hun cyklede på en med stang. Hun væltede og fik benet viklet ind i cyklen og brækkede anklen. Hun forsøgte at rejse sig op og gå, og mens hun gik bad Børge for hende, at anklen skulle blive helbredt omgående i Jesus navn. Det lykkedes ikke, så hun måtte på hospitalet. Dette mislykkede helbredelsesforsøg resulterede i, at knoglerne i bruddet blev total kvadret.

Dumt gjort. Lægen, der opererede hende, sagde, at hun aldrig ville kunne komme til at danse igen. Hun fik sat en metalplade ind. Men hvorfor Jesus ikke helbredte omgående vides ikke, men sådan skal det åbenbart ikke altid gå. Efter et par måneders brug af krykkestokke og kørestol skulle hun til at øve sig på at gå uden stokke. Hun stod derhjemme med den ene stok i hånden og ville tage det første skridt. Hendes ene fod sad ”Chaplin-skæv.”

Hun bad til Gud: ”Gud, jeg tør ikke, hjælp mig.” Så sagde Gud med fast stemme: ”Smid stokken og gå.” Det gjorde hun så, og den skæve fod rettede sig og blev lige. Det gjorde stadig ondt og hun humpede, men nu gik det fantastisk hurtigt i forhold til, hvad der er normalt. I løbet af 14 dage gik hun helt normalt, og hun kunne igen tage højhælede sko på og igen danse på samme måde som før. Lægen tog fejl, for han kendte ikke Gud.

Måske SKULLE hun igennem denne prøvelse for at kunne komme tættere på Gud og lære at stole på Ham?

Eller det skulle bruges til vidnesbyrd om, hvad Gud formår? Vi ved det ikke, men vi takker Gud, fordi det gik godt.

Gerda og engle.

Gerda beretter: ”Ud over englene på vores bryllupsnat i 1975 har jeg siden haft disse oplevelser:

”I starten af 2000 tallet gik min mand og jeg en sen fredag aften på Strøget i København, hvor det vrimlede med mange festglade mennesker. Der gik to letpåkledte unge piger, som blev chikaneret groft af en flok unge mænd af udenlandsk herkomst. Mens vi alle gik op af Strøget, sagde min mand, at vi skulle tilkalde politiet, ”Nej” sagde jeg, ”Vi har jo Jesus”, og så begyndte vi at bede både på dansk og i tunger og i Jesus navn. Processionen fortsatte op ad gaden, men ingen af de mange mennesker, der var der, turde gribe ind. Og vi bad og bad. Så stoppede processionen, og mange stod bare og så på. Nogle forsøgte at pippe, at nogen skulle gøre noget. Vi løftede vores hænder og bad højt endnu mere. Nogle udtrykte undrende ”Der står nogle kristne”. Pludselig så jeg nogle kæmpe store lysende gyldne krigsengle med sværd og vinger. De var mindst tre meter høje. De unge mænd blev forvirrede, vendte om og gik bort, mens de kom med nogle få grove bemærkninger henkastet over skulderen. Det var en meget bevægende og rystende oplevelse, så vi trængte ligesom til at få ro på, så vi gik ned på en restaurant for at få en øl. Der mødte vi en ung jødisk mand, som vi snakkede med og vidnede overfor og talte om Gud og Jesus og gav ham en traktat. Han var meget taknemmelig og var meget (jødisk) troende. Imens så jeg i indgangsdøren en engel i ”normal” størrelse, der ligesom ville se, om vi nu var ok.

Vi har ikke siden mødt den unge mand, men håber, at han har omvendt sig til Jesus.” Børge har aldrig set engle.

Hvordan tungetale også kan bruges.

Der står i bibelen, at den der tror og bliver døbt vil få Helligånden som gave. Dette resulterer bl.a. i, at man kan tale i nye tunger. (tungetale). (*Ap.G. 2,4 – 2,38 – 19,6*) (*1. Kor. 12,10 – 12,28-30*). Det kan vi også, og her er et lille eksempel på, hvad det også kan bruges til.

Børge beretter: ”Vi elsker som nævnt at danse, så vi tog en gang imellem til dansestedet Parnas i Skindergade i København (det er ikke længere et dansested). Der kom vi til at sidde sammen med et yngre par. Vi snakkede løst og fast også om før i tiden, da vi havde det frie halvfjerdsalderliv, med hvad det indebar af bl.a. sexuel frisind. De foreslog så, om vi ikke skulle gå i seng

sammen og alle elske. Vi sagde så, at vi er blevet kristne og derfor ikke mere gør den slags ting. De sagde så, at de er satanister og tilhører og tilbeder Satan. Vi begyndte så at vidne for dem om vores omvendelse og livet med Jesus. Damen blev rasende og aggressiv og råbte op. Vi blev lidt bange, men begyndte så at bede højt i tunger mens vi rakte hænderne frem mod dem, uden at ænse alle andre i rummet. Så blev hun forvirret og tog sig til hovedet mens hun sagde, at vi skulle holde op, for det var ikke til at holde ud. Vi bad videre i tunger, og hun blev mere og mere forvirret; Så gal og forvirret, at hun til sidst løb ud af restauranten. Manden var helt rolig, så vi tænkte, at det nok kun er hende, der er rigtig satanist og besat. Manden undskyldte på kærestens vegne, og vi kunne snakke fornuftig med ham, indtil vi valgte at tage hjem. Hun kom ikke tilbage.

Lige siden har Gud sendt dem ud på steder, hvor andre kristne ikke vil komme. Et eksempel:

De sad og bad Gud om, hvad de skulle gøre, Han sagde til Gerda: ”Tag ind på Axelborg Bodega i København. Der vil der sidde en kvinde på barstol nr. 2 fra døren”. Da de kom derind, var den omtalte kvinde der ikke. De satte sig i baren og bestilte en øl, lidt skuffede. Et stykke tid efter kom der en kvinde og satte sig på stol nr. 2. De kom i snak, og kvinden fortalte om sine problemer. De sagde, at de er kristne, og at Gud havde sent dem herind netop for at møde og hjælpe hende. Hun blev helt paf og udbød: ”Jeg er jøde, og jeg har bedt og råbt til Gud, om Han vil sende mig nogen, der kunne hjælpe mig”. ”Ja”, sagde Gerda, ”Det er os Han har sendt”. De fortalte, hvordan Gud havde sendt dem, og de fik lov til at bede for hende, og hun gik glad og opløftet derfra.

Kære læser.

Vi håber, at du ved dette vidnesbyrd har fundet ud af, at Gud virkelig eksistere og er kærlighed.

Ja, Gud samlede vores familie, men han reddede os også fra en ting mere. Der står i bibelen, at man ved troen på Hans søn Jesus Kristus også bliver reddet fra dommen, reddes fra Helvedet og kommer i Himlen.

Der står i Johannes 3,16-21: v16 *For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv. v17* *For Gud sendte ikke sin søn til verden for at dømme verden, men for at verden skal frelses ved ham. v18* *Den, der tror på ham, dømmes ikke;*

den, der ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har troet på Guds enbårne søns navn. v19 *Og dette er dommen, at lyset er kommet til verden, og menneskene elskede mørket frem for lyset, fordi deres gerninger var onde. v20* *For enhver, som øver ondt, hader lyset og kommer ikke til lyset, for at hans gerninger ikke skal afsløres. v21* *Men den, der gør sandheden, kommer til lyset, for at det skal blive åbenbart, at hans gerninger er gjort i Gud.«*

Jesus sagde i Johannes 14,6: *"Jeg er vejen, sandheden og livet: ingen kommer til Faderen uden ved mig."*

Jesus sagde om verdensdommen i Matthæus 25,31-46: v31 *Når Menneskesønnen kommer i sin herlighed og alle englene med ham, da skal han tage sæde på sin herligheds trone. v32* *Og alle folkeslagene skal samles foran ham, og han skal skille dem, som en hyrde skiller fårene fra bukkene; v33* *fårene skal han stille ved sin højre side og bukkene ved sin venstre. v34* ***Da skal kongen sige til dem ved sin højre side: Kom, I som er min faders velsignede, og tag det rige i arv, som er bestemt for jer, siden verden blev grundlagt. v35*** *For jeg var sulten, og I gav mig noget at spise, jeg var tørstig, og I gav mig noget at drikke, jeg var fremmed, og I tog imod mig, v36* *jeg var nøgen, og I gav mig tøj, jeg var syg, og I tog jer af mig, jeg var i fængsel, og I besøgte mig. v37* ***Da skal de retfærdige sige: Herre, hvornår så vi dig sulten og gav dig noget at spise, eller tørstig og gav dig noget at drikke? v38*** *Hvornår så vi dig som en fremmed og tog imod dig eller så dig nøgen og gav dig tøj? v39* *Hvornår så vi dig syg eller i fængsel og besøgte dig? v40* ***Og kongen vil svare dem: Sandelig siger jeg jer: Alt, hvad I har gjort mod en af disse mine mindste brødre, det har I gjort mod mig. v41*** ***Da skal han også sige til dem ved sin venstre side: Gå bort fra mig, I forbandede, til den evige ild, som er bestemt for Djævelen og hans engle. v42*** *For jeg var sulten, og I gav mig ikke noget at spise, jeg var tørstig, og I gav mig ikke noget at drikke, v43* *jeg var fremmed, og I tog ikke imod mig, jeg var nøgen, og I gav mig ikke tøj, jeg var syg og i fængsel, og I så ikke til mig. v44* ***Da skal også de sige til ham: Herre, hvornår så vi dig sulten eller tørstig eller fremmed eller nøgen eller syg eller i fængsel, uden at vi hjalp dig? v45*** ***Da skal han svare dem: Sandelig siger jeg jer: Alt, hvad I ikke har gjort mod en af disse mindste, det har I heller ikke gjort mod mig! v46*** ***Og de skal gå bort til evig straf, men de retfærdige til evigt liv.«***

Her ser vi, at det rige, de retfærdige (frelste) kommer i, er Himlen, mens alle

andre får evig straf og kommer i ildsøen (Helvedet).

Citat fra C.S. Lewis bog ”Det er kristendom: ”Kristendommen den eneste religion, der ikke er en religion. I alle andre religioner SKAL man på en eller anden måde gøre sig fortjent til at komme til guden eller blive guddommelig. I kristendommen er det guden, der kommer til mennesket af ren nåde og helt ufortjent”. (*Efeserbrevet kap. 2 vers 5. ”Af nåde er I frelst”.*)

Hvis du vil opleve den samme livsforvandling som dem, så tag i mod Jesus i dit hjerte ved tro, før du erfarer virkeligheden ved den nye og åndelige fødsel i dit liv ved at fremsige denne eller en lignende bøn og bliv frelst: “Kære Jesus! Jeg ønsker at tilhøre dig, og jeg beder dig om at tilgive mig mine synder. Overtag mig helt og bliv Herre i mit liv. Ved din hjælp vil jeg bekende dig for andre mennesker.”

ET PERSONLIGT MØDE MED JESUS.1. ERKENDELSE:

Alle har jo syndet og mangler herligheden fra Gud. (*Rom. 3.23*) Gud! vær mig synder nådig! (*Luk. 18.13*). I lyset af Guds ord indses det, at vi er syndere.2.

OMVENDELSE: Vi må blive et oprigtigt ønske at bryde med synden én gang for alle. Hvis I ikke omvender jer, skal I omkomme på samme vis (*Luk. 13.3*) Fat derfor et andet sind og vend om, så jeres synder må blive udslettede. (*Ap.G. 3.19*)

3. BEKENDELSE: Herren venter på vor bekendelse af synd, og at vi viser tro. Hvis vi bekender vores synder, er Han trofast og retfærdig, så Han tilgiver os vore synder og renser os for al uretfærdighed. (*1. Johs. 1.19*)....når du med din mund bekender Jesus som Herre, og i dit hjerte tror, at Gud opvakte Ham fra de døde, skal du blive frelst. (*Rom. 10.9*).4. TRO: Tro på Jesus fuldbragte værk på korset Således elskede Gud verden, at Han gav sin Søn, den enbårne, for at enhver, som tror på Ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv (*Joh.3.16*) Den, som tror og bliver døbt, skal frelses, men den, der ikke tror, skal dømmes. (*Mark. 16.16*)Du må tage imod Jesus Kristus i dit eget hjerte ved tro, før du erfarer virkeligheden ved den nye og åndelige fødsel i dit liv. Han kom til sit eget, og Hans egne tog ikke imod Ham. Men alle dem, som tog imod Ham, gav Han magt til at blive Guds Børn, dem, som tror på Hans navn. (*Joh. 1.11-12*). Fremsig din egen bøn eller brug den, der står ovenover. Du har nu taget dit livs vigtigste og mest afgørende beslutning. Velkommen i Guds familie.

Eksempler på skriftsteder, som er velegnet til gentage.

Man kan bruge det til at styrke sig selv i noget, man måske er lidt usikker på. Det må dog ikke udvikle sig til religiøse handlinger, fordi bestemte religiøse handlinger er noget, man i andre religioner bruger for at fortjene og opnå

”gudens” gunst, men man kan ende med at åbne op for onde magter og ånder/dæmoner. Det kaldes for religiøsitet, men sådanne religiøse handlinger er slet ikke nødvendige i kristendommen – For vi har allerede forbindelse til Gud gennem Jesus af ren nåde og ganske ufortjent.

Alt formår jeg i Ham, der giver mig kraft. (*Fil. 4,13*)

Kraften kommer fra Gud. (*Står der meget om i Apostlenes Gerninger samt i de fleste af Paulus’s breve*)

Jeg er Guds barn. (*Joh. 1,12*) (*Forkortet og lavet i jeg-form*)

Gud elsker mig (*Joh. 3,16*) (*Forkortet og lavet i jeg-form*)

Jesus elsker mig. (*Joh. 13,34*) (*Forkortet og lavet i jeg-form*)

Gud lader mig ligge i grønne enge og leder mig til stille vand. (*Salme 23,2*)

Gud, vær mig arme synder nådig. (*Lukas 18,13*)

I dag (2016) har Børge en gang imellem brug for at læse / gentage f.eks.

Missionsbefalingen (*Markus 16,15*) for sig selv en gang imellem, bare for at give sig selv et spark bagi, så han kommer ud af røret og evangelisere.

Han har brug for en gang imellem, at gentage for sig selv, at han har autoritet til at helbrede, uddrive dæmoner, og at det virker (*Markus 16,16-20 + Joh. 14,12-14*), når han skal tage sig sammen til at bede for og lægge hænder på folk. Han er nok lidt genert og somme tider lidt i tvivl, om det nu også virker, og hvad vil folk nu sige, hvis det ikke virker. – Men bare rolig, han lægger hænder på og beder for folk alligevel, og heldigvis virker det mange gange. - Gud ske tak og lov for det.

Du kan finde mange andre skriftsteder, der passer til din situation.

Du kan kontakte dem på e-mail boergelau@gmail.com og gratis få tilsendt det lille hæfte: ”Hvad nu, efter jeg er blevet kristen?”, som kan hjælpe dig videre i dit kristen liv.

Dette vidnesbyrd fås også som et lille hæfte samt i en forkortet udgave som en 3-fløjet folder til uddeling.

Se mere på www.fgbmfi.dk og www.evangeliser.nu og www.evangelizenow.eu – Hjemmesider, som Børge er webmaster for.